

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:300

av Cecilia Widegren (M)

Civil olydnad

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga en översyn av tillämpningen av straffskalan för vissa brott mot viss näringsverksamhet.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheterna att utveckla samhällets skydd för näringsidkare som arbetar med djurhållning.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över möjligheterna att utveckla samhällets skydd för forskare som arbetar med djurförsök och deras forskningsresultat.

Motivering

Det svenska jordbrukets djurhållning är bland de bästa i världen. Det finns stränga krav, och de verksamma inom jordbruksnäringen är noga med att följa de regler som finns. Både bonden med ett litet jordbruk och de stora företagen vet att deras produkter blir bättre om djuren får leva under bästa möjliga förhållanden. Svensken har en positiv syn på djurhållningen, vilket lett till några av världens bästa produkter.

Trots det finns det aktivister som har bestämt sig för att våra djurägare agerar fel bara för att de håller på med djur. De använder sig av brott mot lagen för att fästa uppmärksamhet på sina ståndpunkter. Dessa aktivister utgör dessutom ett reellt hot mot vår svenska demokrati.

En enig Göta hovrätt meddelade, den 7 april 2014, dom i ett mål där fem personer stod åtalade för bland annat mordbrand och olaga hot. Hovrätten konstaterar i sin dom att det är klarlagt att personerna ifråga har agerat i syfte att försvåra, hindra och stoppa minknäringen. Hovrätten ändrade därmed i allt väsentligt den tidigare domen i Skaraborgs tingsrätt. De utdömda straffen varierar från villkorlig dom till som högst två och ett halvt års fängelse. Det finns därmed fortfarande skäl att överväga en översyn av tillämpningen av straffskalan för vissa brott mot viss näringsverksamhet.

Främst är det pälsdjursfarmningen som drabbats av våld både mot anläggningar och mot enskilda personer. Men även företag som arbetar med fjäderfä och äggproduktion eller djurfodertillverkning har drabbats under de senaste åren. Resultatet är förödande för olika producenter, t.ex. för svenska äggproducenter och för minknäringen. Förutom en enorm extra kostnad och förstörelse av enskild egendom blir alltför många svenska producenter tveksamma till att fortsätta med sin verksamhet.

Det borde vara oacceptabelt för samhället att enskilda människor attackerar och saboterar en fullt laglig näringsverksamhet. Samhället borde överväga möjligheterna till att ta större ansvar och skydda de näringar och näringsidkare som hotas. De ska ha samma möjligheter att driva sin verksamhet i trygghet som alla andra företagare.

De ständiga attackerna mot näringsidkarna har gjort att försäkringsbolagen börjat bli tveksamma till att försäkra deras verksamhet, och de har i ett par fall nekat svenska producenter försäkring för egendom. Skulle det sprida sig vore det förödande för svensk produktion. Det skulle leda till ett svenskt beroende av utländska producenter som har att leva upp till ett sämre djurskydd än det svenska.

Om vi inte agerar nu riskerar vi att slå ut hela produktionsgrenar inom det svenska jordbruket. När vi föder upp djuren i Sverige kan vi med lagar, regler och kontroller ha vetskap om hur djurhållningen och produktionen går till. Om vi inte föder upp djuren i vårt land blir vi beroende av import, och vi kommer då inte på något sätt att kunna påverka regler och kontroller.

I det demokratiska Sverige på 2000-talet förstör djurrättsaktivister enskild egendom och företag, plågar och dödar djur och gör allt för att göra just sina röster hörda. Man borde då göra en övervägning om det går att se över om straffen som utdöms är tillräckliga

eftersom en del aktivister tar så lätt på att avtjäna respektive straff, som en del av aktionen.

Det är inte bara jordbruket som drabbas av aktivisternas aktioner. Djurrättsaktivister trakasserar inte bara djurägare och jordbrukare som håller djur, utan de ger sig också på forskare eller hindrar på annat sätt institutioner och företag som genomför djurförsök.

Angrepp på forskningen riskerar förutom att skada ekonomiska värden att försena forskning som syftar till att hitta bot och lindring för sjukdomar som Alzheimers och MS. Attacker på den akademiska världen är inte något nytt. Tidigare har forskare blivit trakasserade inte bara på arbetsplatsen utan även i sina hem. Djurförsök genomförs först efter en noggrann kontroll från samhället via djurförsöksetiska nämnder som godkänner försöken. När samhället har konstaterat att forskarna följer reglerna för att minimera smärtor för djuren borde rättsväsendet vara berett att skydda forskningen och ingripa mot aktivisterna.

Cecilia Widegren (M)